

KERK + Leven

WEEKBLAD — NUMMER 43 — 22 OKTOBER 2008

klapstoel
Huub
Oosterhuis

blz. 7

Verbluffend.
Michelangelo's
'Pietà'

blz. 17

Blinden
kijken naar
kunst

blz. 20

antwerpen brugge hasselt
gent mechelen

Missie in ware betekenis

Lieve Wouters

Zich met kapmes een weg banen om in een afgelegen dorp mensen te ontmoeten die nog nooit van Jezus Christus hebben gehoord? De kersverse bisschop Philip Dickmans, Vlaming benoemd in Brazilië, doet het met veel plezier. Bewondering alom, maar in Vlaanderen lijkt 'missionering' intussen een vies woord.

Durven we nog echt de missionaire baan op in ons landje?

FEEST in Limburg. Halenaar Philip Dickmans (45) brengt na twaalf jaar missiewerk in Brazilië een bezoek aan zijn heimat... als bisschop. Wellicht hadden weinig jeugd vrienden zo'n benoeming in hem gezien.

Voortrekker bij de Chiro, geldt hij als *nen toffe pee*, die graag de handen uit de mouwen stak. Sportief en avontuurlijk, trekt hij op zijn achttiende naar de militaire school. Tot hij kiest voor het priesterschap. Filosofie en theologie doorworsteld, doet hij stage in Beringen-Mijn, waar hij voor het eerst in aanraking komt met armoede. Na zijn tweede stageperiode, in Rwanda, staat zijn besluit vast. Hij voelt zich geroepen om de armsten van de wereld te helpen.

Na zes jaar als onderpastoor in Genk wordt aan zijn verlangen voldaan. Philip Dickmans wordt uitgezonden naar het Braziliaanse bisdom Palmas. Dat ligt in het noorden van het Amazonegebied. Een arme streek met onmetelijk grote parochies en grote uitdagingen op sociaal en gelovig vlak. Philip slaat de handen aan de ploeg. Of beter, hij zet het mes in het hoge riet. „De Kerk is nog erg jong in onze regio. Niet lang geleden trok de priester nog te paard het uitgestrekte bisdom rond. Dorpelingen zagen hem eenmaal per jaar. Tegenwoordig hebben we een jeep, al ging ik toch ook af en toe nog te paard. En altijd heb ik een kapmes bij me om wegen te banen waar er geen zijn.”

Nu hij zelf bisschop is, de derde van het nog heel recente bisdom Miracema do Tocantins (ontstaan uit het bisdom Palmas), zal dat niet veranderen. „Ik ben geen intellectuele bisschop”, zegt hij zelf. „Mijn diploma haalde ik bij de armen van Beringen, mijn doctorstittel bij de indianen van Palmas. Ik

ben een 'bisschop met handen'. Met veel plezier zal ik net als vroeger de dorpen intrekken om mensen te vertellen wie Jezus Christus is.”

Reservaat of flat

De meeste inwoners van Miracema do Tocantins zijn van oorsprong Afrikaans. Brazilië is overigens na Nigeria het land met de

grootste zwarte bevolking, een gevolg van eeuwenlange slavenhandel. Maar het bisdom herbergt ook een reservaat waar de Xerente-indianen wonen. En dan zijn er nog de blanken: Portugezen, Italianen en zelfs Polen. Zij zijn eigenaars van grote landbouwprojecten, vooral soja, mais en rietsuiker. De oudste steden en dorpen liggen langs de rivier Tocantins. Maar door de aanleg in 1970 van de noord-zuidverbinding, twee-

duizend kilometer autosnelweg, zijn daarlangs nieuwe steden ontstaan. Hier wonen meer welgestelde mensen en is het parochielevens vrij goed georganiseerd.

Dertien priesters zijn er om de 140.350 katholieken van het bisdom te bedienen. „Maar gelukkig staan de basissgemeenschappen sterk. Toch is er nog veel werk om het geloof te verdiepen. Volksdevotie is goed en mooi, maar ook broos, als die niet wordt onder-

steund door voldoende geloofskennis.”

„Zo hebben de meeste inwoners ook in de meest afgelegen dorpen wel ooit van de Kerk gehoord en kennen ze haar sociaal dienstbetoon, maar het evangelie blijft voor hen een gesloten boek.” Vandaar dat het echte missionaire werk nog steeds op Dickmans' agenda staat.

Lees verder op bladzijde 8

Mgr. Philip Dickmans: 'Misschien moet de Belgische Kerk meer durven loslaten en investeren in nieuwe evangelisatie.' © Mine Dalemans